

Arrest

nr. 317 101 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 7 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) geboren in Usulután in het gelijknamige departement in El Salvador. U groeide samen met uw twee zussen op bij uw ouders in El Espino, een kustgemeente in Usulután. Uw vader is visser en kweekt maïs, uw moeder verkoopt tortilla's. Uw ouders hebben niet langer een relatie, maar hebben nog een goede band. In El Espino ging u naar de school Centro Escolar Canton El Espino. Meestal nam u de bus van en naar school, maar soms als de bus wat later was legde u een stuk te voet af en stapte u alsnog op de bus. Na school ging u met uw vrienden voetbal spelen of golfsurfen. Als u niet naar school ging hielp u uw vader met vissen of uw moeder met inkopen doen.

Op 16 mei 2022 wandelde u van school richting huis om ergens onderweg op de bus te stappen. Toen u een plek met bomen passeerde werd u tegengehouden door vijf of zes bendeleden van de bende mara salvatrucha (MS 13) die u zeiden dat u zich bij hen moest aansluiten. Ze beloofden u geld en een beter leven, maar u weigerde. U ging naar huis en vertelde aan uw ouders wat er gebeurd was. Uw moeder zei u hierop dat u voorzichtig moest zijn als u de weg tussen jullie huis en de school aflegde.

Op 27 mei 2022 was de bus te laat en wandelde u opnieuw verder om ergens onderweg op de bus te stappen. Opnieuw werd u ter hoogte van de plek met bomen tegengehouden door vijf bendeleden. Ze vroegen of u er al over had nagedacht om u bij hen te voegen en zeiden dat dit de laatste keer zou zijn dat ze het u vroegen. Als u het niet zou aanvaarden zouden ze u vermoorden. U ging snel naar huis en vertelde alles aan uw moeder. Uw moeder contacteerde uw paternale tante die in België woont en zij zei dat u beter naar hier kon komen. U ging niet meer terug naar school en ging bij uw maternale tante in San Miguel verblijven tot u het land kon verlaten. U verbleef ongeveer een maand in San Miguel tot u op 21 juni 2022 het vliegtuig nam van El Salvador naar België. Hier diende u op 8 november 2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

Indien u naar El Salvador zou moeten terugkeren vreest u dat de bendeleden u zullen dwingen zich bij hen aan te sluiten.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, een uittreksel van het familieregister in El Salvador, een uittreksel van het familieregister van uw tante in België en een attest dat aantoont dat u uw paspoort verloor. Op 24 april 2024 ontving het CGVS via uw advocaat nog enkele opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst heeft. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uw land van herkomst rechtvaardigt.

Wat betreft de aanleiding van uw vlucht, namelijk uw gedwongen rekrutering door de bende MS 13, wordt vastgesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Om te beginnen wordt opgemerkt dat uit uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u opgroeide in een stabiele familiale context. U woonde in El Espino samen met uw ouders en uw twee zussen (CGVS, p. 5). Hoewel uw ouders niet meer samen zijn is uw familie hecht en hebt u ook nu nog met beide veel contact. Uw oudste zus heeft een partner en woont met hem in het dorp. Deze partner gaat ook wel vaker samen met uw vader vissen en uw zus is degene die kopers zoekt voor de vis (CGVS, p. 15-16). Naast uw kerngezin woonde ook uw maternale grootmoeder en uw maternale tante en haar dochter in het dorp. Verder woonden ook nog twee broers van uw moeder en hun kerngezin in Arcos El Espino, een gemeente iets verderop (CGVS, p. 8). U ging elke dag naar school en na school hield u zich bezig met sportieve activiteiten die u samen deed met uw vrienden C.(...), A.(...) en R.(...). Zo gingen jullie zo'n drie keer per week voetballen en gingen jullie ook golfsurfen. Op de dagen dat u niet naar school ging hielp u uw moeder met inkopen doen of ging u uw vader helpen met vissen (CGVS, p. 5, p. 16). Hieruit kan dan ook worden afgeleid dat u een goed gevuld leven had en dat hieruit niet kan worden afgeleid dat u om bepaalde specifieke redenen een doelwit zou zijn geweest voor mensen met slechte intenties.

Volgens de beschikbare landeninformatie (toegevoegd aan uw administratief dossier) zijn het bovendien bovenal arme jongeren die, mede omdat ze lager opgeleid zijn en vaak niet naar school gaan, het hoogste risico lopen op rekrutering door de bendes. Het zijn ook vaak jongeren die te maken krijgen met politieke, economische en sociale uitsluiting die bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. Meestal hoeft de bende ook niet in te zetten op rekrutering omdat er genoeg individuen zijn die zich vrijwillig willen aansluiten. Hoewel uw gezin het financieel niet altijd even gemakkelijk had blijkt uit uw verklaringen wel dat uw ouders steeds werkten en dat ze voldoende geld hadden om de nodige zaken voor het huis te kopen en jullie te onderhouden (CGVS, p. 15-16). Verder blijkt ook uit uw verklaringen dat u naar school ging en dat u niet met abnormale dingen bezig was (CGVS, p. 5). Bovendien zegt u dat u niemand kent die bij de bende hoorde en dat u voor 16 mei 2022 ook nooit enig probleem met hun hebt gehad (CGVS, p. 6, p. 11). U was dus duidelijk iemand die vreemd was aan het bendegebeuren en waaraan de modale bendeleden zich moeilijk zouden kunnen relateren. Het is dan ook merkwaardig dat een bende iemand met uw profiel, iemand die geen deel uitmaakt van de straatscène en zich niet moeide met slechte zaken, plots uit het niets gedwongen zouden willen rekruteren.

Verder blijft u erg algemeen in uw verklaringen over gedwongen rekrutering in uw regio. Zo stelt u initieel dat de bendes vaak jongeren gedwongen rekruteren, maar kan u geen enkel voorbeeld aanhalen. U spreekt over een zekere L.(...), een kennis van u, maar zegt dat u eigenlijk niet weet of hij vrijwillig bij de bende ging of ze hem verplicht hebben. Verder herhaalt u dat de bendes steeds dezelfde werkwijze hanteren, namelijk dat je een eerste keer geld en een beter leven krijgt aangeboden, dat ze je de tweede keer bedreigen en dat ze een derde keer mensen die weigeren zich bij de bende te voegen vermoorden. U kent echter geen jongeren van op school, noch vanuit uw omgeving die op deze manier problemen zouden hebben gekend. Op deze manier weet u dan ook niet te overtuigen dat gedwongen rekrutering in uw regio wel vaker voorkomt. U kan verder ook niet verklaren waarom u specifiek dan wel een doelwit zou zijn geweest voor de bendes (CGVS, p. 10-11). Evenmin weet u dus te overtuigen dat u specifiek in het vizier van de bendes was gekomen.

Ook uw verklaringen over de twee incidenten die zouden zijn voorgevallen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo zegt u initieel tot tweemaal toe dat u alleen was wanneer u door de bendeleden werd aangesproken en dat u niet weet of ze nog iemand anders tegenhielden (CGVS, p. 9, p. 11). Even later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dan plots dat u de eerste keer met een kennis van u was, namelijk F.(...), en dat u dat niet eerder vermeld had omdat u niet zeker wist of hij ook bedreigd werd of niet. Het is echter opmerkelijk dat u F.(...) niet eerder vermeld zou hebben, zeker aangezien de protection officer u net daarvoor uitgebreid bevroeg over andere jongeren, vrienden of kennissen die gelijkaardige problemen zouden hebben gehad (CGVS, p. 10-11). Deze inconsistentie tast dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

De uitleg die daarop volgt, namelijk dat F.(...) waarschijnlijk bij de bende ging omdat u en uw vrienden niets meer van hem hoorden en jullie het wel gehoord zouden hebben als hij uit het land vertrokken zou zijn, houdt geen steek. U wordt erop gewezen dat jullie het toch ook wel gehoord zouden hebben mocht hij bij de bende zijn gegaan, waarop u vaag antwoordt door te zeggen dat hij 'misschien vertrokken is uit het land' of 'misschien waarschijnlijk bij de bende ging'. Erop gewezen dat mocht hij bij de bende zijn gegaan hij daar dan toch zou rondhangen met de bendes stelt u van niet omdat u gehoord heeft dat de bendes soms mensen naar andere cantons sturen (CGVS, p. 12-13). Heel uw uitleg over F.(...) is gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen die u op geen enkel moment concreet weet te maken.

Voorts doet ook uw gedrag nadat u een eerste keer werd aangesproken verder afbreuk aan de ernst van uw vrees. Zo is het niet logisch dat u amper tien dagen nadat u een eerste keer zou zijn aangesproken alleen rondliep op dezelfde plek. Gevraagd waarom u dat deed zegt u dat u niet verwacht had dat ze hetzelfde zouden doen. Dat staat echter haaks op uw eerdere verklaringen over de vaste werkwijze van de bendes, namelijk dat ze iemand altijd drie keer aanspreken (CGVS, p. 9, p. 13). De geloofwaardigheid van uw relaas wordt hierdoor eens te meer aangetast.

Uit bovenstaande wordt dan ook geconcludeerd dat het niet geloofwaardig is dat de bende MS u gedwongen zou hebben willen rekruteren.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in El Espino zegt u dat er veel maffia (bendes) aanwezig is, maar dat de mensen wel normaal naar buiten konden gaan, inkopen konden gaan doen en in de buurt konden spelen zonder dat er iets gebeurde. U hoorde af en toe wel van schietpartijen of moorden, maar het ging niet om mensen die u kende. Bovendien voegt u toe dat u nog steeds met uw moeder spreekt en dat die u verteld heeft dat het ondertussen rustiger is geworden in El Espino en dat de politie er nu ook kan komen. Dit veranderde doordat Bukele aan de macht kwam en ervoor zorgt dat bendeleden gevat werden en de veiligheid overal verbeterde (CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de veiligheidssituatie voordien al leefbaar was en dat ze de laatste periode alleen maar verbeterde. Hieruit blijkt dan ook dat u veilig naar El Espino zou kunnen terugkeren en bij eventuele problemen beroep zal kunnen doen op de daar aanwezige autoriteiten.

Uw internationaal paspoort, het uittreksel van het familieregister in El Salvador, het uittreksel van het familieregister van uw tante in België en het attest dat aantoonst dat u uw paspoort verloor zijn documenten die uw identiteit onderbouwen, die in deze beslissing niet ter discussie staat.

Met de opmerkingen die het CGVS via uw advocaat ontving werd rekening gehouden, ze zijn echter niet van die aard dat ze iets veranderen aan de inhoud van uw beslissing.

Het loutere feit dat u een familielid bent van iemand die in België de vluchtelingenstatus kreeg, heeft gééenszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen.

Elk verzoek om internationale bescherming dient integendeel op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie maar niet aantoonst dat deze bescherming die u verleend werd niet langer actueel of niet toereikend zou zijn (waardoor – opnieuw – een nood aan internationale bescherming in uw hoofdte zou ontstaan).

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op coi.focus.salvador.situation.securitaire.depuis.letat.durgence.20231221.2.pdf (cgvs.be) of CGVS), en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat "most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons" en "In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise." (UNHCR Guidelines, p. 44-45).*

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is

van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 4 en 20 van de herschikte Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uw land rechtvaardigt.

Wat betreft de aanleiding van uw vlucht, namelijk uw gedwongen rekrutering door de bende MS 13, wordt vastgesteld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Om te beginnen wordt opgemerkt dat uit uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u opgroeide in een stabiele familiale context. U woonde in El Espino samen met uw ouders en uw twee zussen (CGVS, p. 5). Hoewel uw ouders niet meer samen zijn is uw familie hecht en hebt u ook nu nog met beide veel contact. Uw oudste zus heeft een partner en woont met hem in het dorp. Deze partner gaat ook wel vaker samen met uw vader vissen en uw zus is degene die kopers zoekt voor de vis (CGVS, p. 15-16). Naast uw kerngezin woonde ook uw maternale grootmoeder en uw maternale tante en haar dochter in het dorp. Verder woonden ook nog twee broers van uw moeder en hun kerngezin in Arcos El Espino, een gemeente iets verderop (CGVS, p. 8). U ging elke dag naar school en na school hield u zich bezig met sportieve activiteiten die u samen deed met uw vrienden C.(...), A.(...) en R.(...). Zo gingen jullie zo'n drie keer per week voetballen en gingen jullie ook golfsurfen. Op de dagen dat u niet naar school ging hielp u uw moeder met inkopen doen of ging u uw vader helpen met vissen (CGVS, p. 5, p. 16). Hieruit kan dan ook worden afgeleid dat u een goed gevuld leven had en dat hieruit niet kan worden afgeleid dat u om bepaalde specifieke redenen een doelwit zou zijn geweest voor mensen met slechte intenties.

Volgens de beschikbare landeninformatie (toegevoegd aan uw administratief dossier) zijn het bovendien bovenal arme jongeren die, mede omdat ze lager opgeleid zijn en vaak niet naar school gaan, het hoogste risico lopen op rekrutering door de bendes. Het zijn ook vaak jongeren die te maken krijgen met politieke,

economische en sociale uitsluiting die bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. Meestal hoeft de bende ook niet in te zetten op rekrutering omdat er genoeg individuen zijn die zich vrijwillig willen aansluiten. Hoewel uw gezin het financieel niet altijd even gemakkelijk had blijkt uit uw verklaringen wel dat uw ouders steeds werkten en dat ze voldoende geld hadden om de nodige zaken voor het huis te kopen en jullie te onderhouden (CGVS, p. 15-16). Verder blijkt ook uit uw verklaringen dat u naar school ging en dat u niet met abnormale dingen bezig was (CGVS, p. 5). Bovendien zegt u dat u niemand kent die bij de bende hoorde en dat u voor 16 mei 2022 ook nooit enig probleem met hun hebt gehad (CGVS, p. 6, p. 11). U was dus duidelijk iemand die vreemd was aan het bendegebeuren en waaraan de modale bendeleden zich moeilijk zouden kunnen relateren. Het is dan ook merkwaardig dat een bende iemand met uw profiel, iemand die geen deel uitmaakt van de straatscène en zich niet moeide met slechte zaken, plots uit het niets gedwongen zouden willen rekruteren.

Verder blijft u erg algemeen in uw verklaringen over gedwongen rekrutering in uw regio. Zo stelt u initieel dat de bendes vaak jongeren gedwongen rekruteren, maar kan u geen enkel voorbeeld aanhalen. U spreekt over een zekere L.(...), een kennis van u, maar zegt dat u eigenlijk niet weet of hij vrijwillig bij de bende ging of ze hem verplicht hebben. Verder herhaalt u dat de bendes steeds dezelfde werkwijze hanteren, namelijk dat je een eerste keer geld en een beter leven krijgt aangeboden, dat ze je de tweede keer bedreigen en dat ze een derde keer mensen die weigeren zich bij de bende te voegen vermoorden. U kent echter geen jongeren van op school, noch vanuit uw omgeving die op deze manier problemen zouden hebben gekend. Op deze manier weet u dan ook niet te overtuigen dat gedwongen rekrutering in uw regio wel vaker voorkomt. U kan verder ook niet verklaren waarom u specifiek dan wel een doelwit zou zijn geweest voor de bendes (CGVS, p. 10-11). Evenmin weet u dus te overtuigen dat u specifiek in het vizier van de bendes was gekomen.

Ook uw verklaringen over de twee incidenten die zouden zijn voorgevallen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo zegt u initieel tot tweemaal toe dat u alleen was wanneer u door de bendeleden werd aangesproken en dat u niet weet of ze nog iemand anders tegenhielden (CGVS, p. 9, p. 11). Even later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dan plots dat u de eerste keer met een kennis van u was, namelijk F.(...), en dat u dat niet eerder vermeld had omdat u niet zeker wist of hij ook bedreigd werd of niet. Het is echter opmerkelijk dat u F.(...) niet eerder vermeld zou hebben, zeker aangezien de protection officer u net daarvoor uitgebreid bevroeg over andere jongeren, vrienden of kennissen die gelijkaardige problemen zouden hebben gehad (CGVS, p. 10-11). Deze inconsistentie tast dan ook verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

De uitleg die daarop volgt, namelijk dat F.(...) waarschijnlijk bij de bende ging omdat u en uw vrienden niets meer van hem hoorden en jullie het wel gehoord zouden hebben als hij uit het land vertrokken zou zijn, houdt geen steek. U wordt erop gewezen dat jullie het toch ook wel gehoord zouden hebben mocht hij bij de bende zijn gegaan, waarop u vaag antwoordt door te zeggen dat hij 'misschien vertrokken is uit het land' of 'misschien waarschijnlijk bij de bende ging'. Erop gewezen dat mocht hij bij de bende zijn gegaan hij daar dan toch zou rondhangen met de bendes stelt u van niet omdat u gehoord heeft dat de bendes soms mensen naar andere cantons sturen (CGVS, p. 12-13). Heel uw uitleg over F.(...) is gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen die u op geen enkel moment concreet weet te maken.

Voorts doet ook uw gedrag nadat u een eerste keer werd aangesproken verder afbreuk aan de ernst van uw vrees. Zo is het niet logisch dat u amper tien dagen nadat u een eerste keer zou zijn aangesproken alleen rondliep op dezelfde plek. Gevraagd waarom u dat deed zegt u dat u niet verwacht had dat ze hetzelfde zouden doen. Dat staat echter haaks op uw eerdere verklaringen over de vaste werkwijze van de bendes, namelijk dat ze iemand altijd drie keer aanspreken (CGVS, p. 9, p. 13). De geloofwaardigheid van uw relaas wordt hierdoor eens te meer aangetast.

Uit bovenstaande wordt dan ook geconcludeerd dat het niet geloofwaardig is dat de bende MS u gedwongen zou hebben willen rekruteren.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in El Espino zegt u dat er veel maffia (bendes) aanwezig is, maar dat de mensen wel normaal naar buiten konden gaan, inkopen konden gaan doen en in de buurt konden spelen zonder dat er iets gebeurde. U hoorde af en toe wel van schietpartijen of moorden, maar het ging niet om mensen die u kende. Bovendien voegt u toe dat u nog steeds met uw moeder spreekt en dat die u verteld heeft dat het ondertussen rustiger is geworden in El Espino en dat de politie er nu ook kan komen. Dit veranderde doordat Bukele aan de macht kwam en ervoor zorgt dat bendeleden gevat werden en de veiligheid overal verbeterde (CGVS, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat de veiligheidssituatie voordien al leefbaar was en dat ze de laatste periode alleen maar verbeterde. Hieruit blijkt dan ook dat u veilig naar El Espino zou kunnen terugkeren en bij eventuele problemen beroep zal kunnen doen op de daar aanwezige autoriteiten.

Uw internationaal paspoort, het uittreksel van het familieregister in El Salvador, het uittreksel van het familieregister van uw tante in België en het attest dat aantoonst dat u uw paspoort verloor zijn documenten die uw identiteit onderbouwen, die in deze beslissing niet ter discussie staat.

Met de opmerkingen die het CGVS via uw advocaat ontving werd rekening gehouden, ze zijn echter niet van die aard dat ze iets veranderen aan de inhoud van uw beslissing.

Het loutere feit dat u een familielid bent van iemand die in België de vluchtelingenstatus kreeg, heeft gééenszins automatisch tot gevolg dat de bevoegde Belgische instanties ertoe gehouden zijn om u een internationale beschermingsstatus te verlenen.

Elk verzoek om internationale bescherming dient integendeel op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie maar niet aantoonst dat deze bescherming die u verleend werd niet langer actueel of niet toereikend zou zijn (waardoor – opnieuw – een nood aan internationale bescherming in uw hoofdte zou ontstaan).

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat verwerende partij slechts rekening heeft gehouden met een deel van zijn verklaringen, aangezien hij duidelijk uitgelegd heeft dat hij uit een arme familie komt, dat zijn familie in een huurhuis woonde en dat hij zijn moeder moest helpen. Ook ontkent verzoeker uit een stabiele familie te komen en wijst er in die zin op dat zijn ouders gescheiden zijn, dat zijn familie geenszins hecht is en dat hij maandenlang geen contact heeft gehad met zijn vader, dat niemand wist waar zijn vader verbleef en dat deze ook enkele jaren in het buitenland heeft verbleven, waaronder twee jaar in België, dat zijn vader vaak afwezig was en dat hij werd grootgebracht door zijn moeder zonder het bijzijn van zijn vader. Hij stelt ook dat geen oudere broer heeft, maar enkel twee zussen en dat de enige andere familieleden die in El Espino verblijven zijn grootmoeder en maternale tante zijn om te besluiten dat hij uit een gebroken familie komt die moeilijkheden kende om financieel rond te komen. Hij meent dat hij omwille van zijn profiel en zijn toenemende financiële verantwoordelijkheid binnen zijn familie, aangesproken werd door de bendeleden. Verzoeker had een kwetsbaar profiel en werd door de bendeleden gezien als iemand die op zoek was naar financiële zekerheid en een statuut. Hij was dus een uitverkozen doelwit voor de bendeleden. Zijn profiel werd volgens verzoeker onvoldoende geanalyseerd door de verwerende partij.

Met de stelling dat hij heeft verklaard uit een arme familie te komen, werd rekening gehouden gezien gesteld werd *“Hoewel uw gezin het financieel niet altijd even gemakkelijk had blijkt uit uw verklaringen wel dat uw ouders steeds werkten en dat ze voldoende geld hadden om de nodige zaken voor het huis te kopen en jullie te onderhouden (CGVS, p. 15-16).”* Verzoeker weerlegt deze vaststelling niet.

Waar verzoeker ontkent dat hij uit een stabiele familie komt en er in die zin op wijst dat zijn ouders gescheiden zijn, dat zijn familie geenszins hecht is en dat hij maandenlang geen contact heeft gehad met zijn vader, dat niemand wist waar zijn vader verbleef en dat deze ook enkele jaren in het buitenland heeft verbleven, waaronder twee jaar in België, dat zijn vader vaak afwezig was en dat hij werd grootgebracht door zijn moeder zonder het bijzijn van zijn vader, dat hij geen oudere broer heeft, maar enkel twee zussen en dat de enige andere familieleden die in El Espino verblijven zijn grootmoeder en maternale tante zijn om te besluiten dat hij uit een gebroken familie komt die moeilijkheden kende om financieel rond te komen, kan hij niet worden gevolgd. Verzoeker gaat hiermee volstrekt voorbij aan de volgende pertinente vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier:

“Om te beginnen wordt opgemerkt dat uit uw verklaringen kan worden opgemaakt dat u opgroeide in een stabiele familiale context. U woonde in El Espino samen met uw ouders en uw twee zussen (CGVS, p. 5). Hoewel uw ouders niet meer samen zijn is uw familie hecht en hebt u ook nu nog met beide veel contact. Uw oudste zus heeft een partner en woont met hem in het dorp. Deze partner gaat ook wel vaker samen met uw vader vissen en uw zus is degene die kopers zoekt voor de vis (CGVS, p. 15-16). Naast uw kerngezin woonde ook uw maternale grootmoeder en uw maternale tante en haar dochter in het dorp. Verder woonden ook nog twee broers van uw moeder en hun kerngezin in Arcos El Espino, een gemeente iets verderop (CGVS, p. 8). U ging elke dag naar school en na school hield u zich bezig met sportieve activiteiten die u samen deed met uw vrienden C.(...), A.(...) en R.(...). Zo gingen jullie zo'n drie keer per week voetballen en gingen jullie ook golfsurfen. Op de dagen dat u niet naar school ging hielp u uw moeder met inkopen doen of ging u uw vader helpen met vissen (CGVS, p. 5, p. 16). Hieruit kan dan ook worden afgeleid dat u een goed

gevuld leven had en dat hieruit niet kan worden afgeleid dat u om bepaalde specifieke redenen een doelwit zou zijn geweest voor mensen met slechte intenties.” Waar verzoeker thans het beeld schept van een persoon die uit een gebroken gezin komt, die verlaten werd door zijn vader, en er geen contact mee onderhield, kan dit niet worden teruggevonden in zijn eerdere verklaringen. Het wordt door de verwerende partij niet betwist dat verzoekers ouders gescheiden zijn en niet meer samenwonen, maar uit verzoekers verklaringen blijkt afdoende dat de familie nog hecht is. De Raad treedt verwerende partij bij waar gesteld wordt dat het gezin het financieel niet altijd even gemakkelijk had doch dat uit verzoekers verklaringen wel blijkt dat zijn ouders steeds werkten en dat ze voldoende geld hadden om de nodige zaken voor het huis te kopen en hen te onderhouden, dat verzoeker ook naar school ging en niet met abnormale dingen bezig was, dat verzoeker niemand kent die bij de bende hoorde en dat hij voor 16 mei 2022 ook nooit enig probleem met hun heeft gehad en aldus duidelijk vreemd was aan het bendegebeuren en waaraan de modale bendeleden zich moeilijk zouden kunnen relateren. Gelet op verzoekers verklaringen samen genomen met de in het administratief dossier aanwezige landeninformatie maakt dat het niet aannemelijk is dat een bende iemand met verzoekers profiel, iemand die geen deel uitmaakt van de straatscène en zich niet moeide met slechte zaken, plots uit het niets gedwongen zouden willen rekruteren. Het betoog dat uit algemene informatie blijkt dat bendes in El Salvador chaotisch te werk gaan en onvoorstelbaar zijn en er verschillende rekruteringsmanieren zijn, kan niet volstaan om hier een ander licht op te werpen. Deze algemene informatie op zich volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke. Waar verzoeker het buitensporig acht dat hij de handelingen van zijn belagers dient te verklaren, wordt erop gewezen dat verzoekers verklaringen in samenhang met de algemene informatie desbetreffend niet aannemelijk zijn. Verzoeker brengt geen valabel en concreet element bij dat op enigerlei wijze afbreuk kan doen aan de voorgaande pertinente vaststellingen. Bovendien moet de motivering als een geheel gelezen worden en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen schragen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

Zo werd tevens vastgesteld dat verzoeker algemeen bleef in zijn verklaringen over gedwongen rekrutering in zijn regio. Verzoeker stelde initieel dat de bendes vaak jongeren gedwongen rekruteren, maar kan zelf geen enkel voorbeeld aanhalen. Het algemene betoog dat de bendes de jongeren eerst op een vriendschappelijke manier probeerden te overtuigen om zich bij hen aan te sluiten, en dat zij de jongeren pas daarna bedreigden, hetgeen ook de manier waarop zij verzoeker hebben proberen te rekruteren, kan dan ook niet volstaan om zijn onwetendheid te duiden of te verklaren. Verzoeker sprak weliswaar over een zekere L., maar zegt dat hij eigenlijk niet weet of hij vrijwillig bij de bende ging of ze hem verplicht hebben. Aangezien verzoeker geen jongeren van op school, noch vanuit zijn omgeving kent die problemen zouden hebben gekend met de bendes weet hij dan ook niet te overtuigen dat gedwongen rekrutering in zijn regio wel vaker voorkomt en al evenmin dat hij er zelf het slachtoffer van werd. Waar hij herhaalt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij de handelingen van zijn belagers zou kunnen uitleggen aangezien de criminele bendes in El Salvador chaotisch tewerk gaan en er verschillende rekruteringspatronen bestaan, werpt hij hier geen ander licht op. Het argument dat hij heeft uitgelegd dat jongeren die gerekruteerd werden naar andere regio's gestuurd werden, waardoor hij niet bij naam kan zeggen wie gerekruteerd werd door MS, aangezien deze jongeren niet actief waren in hun thuisregio, overtuigt de Raad ook niet. De Raad acht het in de door verzoeker geschetste omstandigheden immers niet aannemelijk dat verzoeker geen enkel voorbeeld kan geven van iemand die gedwongen gerekruteerd werd. Dat deze jongeren na hun rekrutering naar een andere regio zouden gaan is niet alleen slechts een blote bewering van verzoeker, doch werpt hier geen ander licht op. Ook kan verzoeker hiermee niet overtuigen dat hij specifiek in het vizier van de bendes was gekomen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift volhardt dat F. aanwezig was toen hij door de bende werd aangesproken, weerlegt noch verklaart hij de desbetreffende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing te meer verzoeker zelfs tot tweemaal toe verklaarde dat hij alleen was wanneer hij door de bendeleden werd aangesproken en dat hij niet weet of ze nog iemand anders tegenhielden. Waar verzoeker thans tracht te laten uitschijnen dat hij met het antwoord dat hij alleen was, bedoelde dat hij zonder zijn vrienden was omdat hij eerder had uitgelegd dat hij soms met zijn vrienden wandelde, overtuigt hij niet. Hoewel verzoeker inderdaad sprak over het feit dat hij soms met zijn vrienden wandelde terwijl zij wachtten op de bus, werd verzoeker duidelijk gevraagd of hij alleen was toen hij werd aangesproken door bendeleden, waarop hij bevestigend antwoordde. Vervolgens werd verzoeker gevraagd of hij wel vaker een stuk alleen wandelde, waarop hij antwoordde *“nee, ik deed het bijna nooit alleen, maar die keer dat me dat overkwam was ik toch alleen”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). De tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen kan bijgevolg niet verklaard worden door te wijzen op zijn eerdere verklaring soms met zijn vrienden te wandelen. Waar hij thans stelt dat F. geen vriend was en dat zij zelfs nooit met elkaar hadden gepraat, gaat hij zelfs lijnrecht in tegen zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker stelde aldaar dat hij de eerste keer met een vriend was, deze vriend daar dichtbij woonde en dat hij F. heette. Meer nog verzoeker verklaarde op de vraag of F. ook werd aangesproken *“die eerste keer wel, ze zeiden hem*

hetzelfde. Maar aangezien ik de tweede keer alleen was en hij niet bij me was weet ik niet of ze hem nog een tweede keer aanspraken en hem hetzelfde zeiden” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12).

Verzoeker legt verder uit dat hij geen andere keuze had dan die route te nemen om naar huis te gaan. Hij dacht ook niet dat hij opnieuw opgewacht zou worden door de bendeleden, aangezien hij de eerste keer reeds geweigerd had om met hen samen te werken. Verzoeker plaatst hiermee de gedane vaststellingen niet in een ander licht. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker amper tien dagen nadat hij een eerste keer zou zijn aangesproken door de bende opnieuw alleen rondliep op dezelfde plek. Het betoog dat hij geen andere keuze had dan die route te nemen is niet alleen slechts een blote bewering, ook doet het geen afbreuk aan de vaststelling dat hij daar alleen rondliep. Waar hij opnieuw stelt dat hij niet verwacht had dat hij opnieuw opgewacht zou worden door bendeleden, omdat hij de eerste keer had geweigerd met hen samen te werken, biedt hij opnieuw geen verklaring voor het feit dat hij eerder sprak over de vaste werkwijze van de bendes, namelijk dat ze iemand altijd drie keer aanspreken.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift verder nog op zijn hoedanigheid van terugkeerder, vreest opnieuw te zullen worden bedreigd door zijn belagers en stelt dat hij nu nog kwetsbaarder is omwille van zijn verzoek om internationale bescherming in België.

De Raad merkt vooreerst op dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier echter niet in.

Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij ten gevolge van problemen met bendeleden El Salvador zou hebben (moeten) verlaten. Er zijn geen andere indicaties die erop wijzen dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stond. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem enig verhoogd risico zou lopen om te worden gevisieerd door bendeleden.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas, is de vraag naar de aard van de motieven van zijn vermeende belagers en de eventuele band met het Vluchtelingenverdrag *in casu* niet dienstig. Gezien de ongeloofwaardigheid van het relaas moet evenmin worden ingegaan op de uiteenzetting inzake de afwezigheid van effectieve bescherming door de Salvadoraanse overheden.

Het verwijzen naar algemene informatie van 2017 en 2019 omtrent het gewelddadig optreden van verschillende bendes en het verspreiden van terreur onder de bevolking volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Uit de recentste landeninformatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing blijkt overigens dat hoewel de uitgeroepen noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, deze situatie er evenwel toe geleid heeft dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard. Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen, doch schijnt stevast terug te koppelen naar de situatie van de bendes van voor de noodtoestand.

Verzoeker toont gelet op wat voorafgaat niet aan dat hij nood heeft aan internationale bescherming omwille van de door hem aangehaalde bende-problematiek.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat hem niet het voordeel van de twijfel kan worden toegekend.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofdte kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat hij de door hem aangehaalde problemen met bendeleden in El Salvador niet concreet aannemelijk maakt en dat zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan toont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviséerd, noch blijkt dat het type wapens dat

wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, zoals ook blijkt uit de COI Focus (COI Focus Salvador. *Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence* van 21 december 2023). In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat er ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie is verouderd.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF